KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOMORAVSKÉHO KRAJE

Odbor dopravy

Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

Č. j.: [redacted] Sp. zn.: [redacted] Brno 30. 07. 2018

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravy (dále též jen „KrÚ JmK, OD") jako orgán Jihomoravského kraje (dále též jen „JmK") coby povinného subjektu rozhodl ve věci žádosti pana [redacted] (dále též jen „žadatel") ze dne 24. 07. 2018 o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „InfZ"),

takto:

Žadatelova žádost ze dne 24. 07. 2018 o poskytnutí informace – kompletní kopie spisů vedených pod sp. zn.: [redacted] a [redacted] – se podle § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s § 2 odst. 3 InfZ

odmítá.

Odůvodnění

Dne 25. 07. 2018 obdržel JmK souhrnné podání žadatele, jehož součástí byla také „Žádost o informace" ze dne 24. 07. 2018. Žadatel prostřednictvím této žádosti mimo jiné požaduje v souladu s InfZ po povinném subjektu poskytnutí následující informace (přičemž vyřízením dalších částí této žádosti o informace, které povinný subjekt oddělil na základě odlišné povahy dalších požadovaných informací a přidělil jejich vyřízení jinému útvaru, se povinný subjekt zabývá samostatně v jiném svém rozhodnutí):

zaslání kompletních kopií spisů vedených pod spisovými značkami: [redacted] *S-JMK* [redacted].

Z obsahu podání tedy vyplývá, že jde o žádost dle InfZ, a to o poskytnutí kopií kompletní spisové dokumentace vedené povinným subjektem pod výše uvedenými spisovými značkami.

Povinný subjekt v první řadě posuzoval zákonné obsahové náležitosti žádosti. Podání bylo učiněno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. V podání je žadatel identifikován jménem, příjmením, datem narození a místem pobytu. Z podání je také dostatečně zřetelné, kterému povinnému subjektu je určeno. Žádost tedy má zákonné obsahové náležitosti.

Informací ve smyslu InfZ se podle jeho § 3 odst. 3 rozumí *jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního*. Informací je tedy jen takový údaj, který již existuje a je nějakým způsobem zaznamenaný. Zpravidla je tudíž možno pořídit jeho kopii či výpis. Naopak podle § 2 odst. 4 zák. č. 106/1999 Sb. se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Dle ust. § 4 odst. 1 InfZ platí, že povinné subjekty poskytují informace žadateli na základě žádosti nebo zveřejněním.

Dle ust. § 14 odst. 4 InfZ povinný subjekt posoudí žádost a:

a) brání-li nedostatek údajů o žadateli podle odstavce 2 postupu vyřízení žádosti o informaci podle tohoto zákona, zejména podle § 14a nebo 15, vyzve žadatele ve lhůtě do 7 dnů ode dne podání žádosti, aby žádost doplnil; nevyhoví-li žadatel této výzvě do 30 dnů ode dne jejího doručení, žádost odloží,

b) v případě, že je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně, vyzve žadatele ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil, neupřesní-li žadatel žádost do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti,

c) v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli,

d) nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění; je-li zapotřebí licence podle § 14a, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku.

Dle ust. § 15 odst. 1 InfZ pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Dle ust. § 2 odst. 3 InfZ mimo jiné platí, že se tento zákon nevztahuje na poskytování informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.

Dle ust. § 38 odst. 1, 2, 3, 4 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád") účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci (§ 73). Není-li účastník zastoupen, může spolu s účastníkem nahlížet do spisu i jeho podpůrce. Jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem. Nevidomým osobám bude obsah spisu přečten. Na požádání správní orgán nevidomé osobě umožní pořízení zvukového záznamu. Správní orgán nevidomé osobě rovněž umožní, aby do spisu nahlížel její průvodce. S právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části.

Předmětem výše uvedené žádosti dle InfZ je poskytnutí kopie výše specifikovaných kompletních správních spisů. Poskytování informací ze správních spisů je však již upraveno zvláštním zákonem, a to prostřednictvím nahlížení dle § 38 správního řádu (jde o informace, jejichž poskytování upravuje zvláštní zákon – **prostřednictvím nahlédnutí lze tyto informace** (spisy) **poskytnout**[1]). Aby však mohlo být aplikováno ust. § 2 odst. 3 InfZ a InfZ se na poskytování takovéto informace nevztahoval, musí tento zvláštní zákon nejen upravovat poskytování předmětných informací, ale musí tak činit úpravou, která dosahuje alespoň minimálních kvalit co se její komplexnosti týče (zákon přitom výslovně uvádí, že tento zákon by měl upravovat zejména postup vyřízení žádosti o poskytnutí těchto informace, a to včetně náležitosti a způsobu podání této žádostí, dále lhůty, opravné prostředky a způsob poskytnutí těchto informací). Platí přitom, že

[1] Institut § 38 odst. 4 ostatně upravuje právo na pořízení kopie, tj. i toto je způsob poskytnutí informace, jež je tímto zvláštním zákonem upraven

pro aplikaci § 2 odst. 3 InfZ, a tedy případnou výluku tohoto zákona na poskytování příslušné informace, nejsou relevantní případné odlišnosti procesu dle InfZ a dle zvláštního zákona (například ve formě poskytnutí, podmínkách, jež je nutné k poskytnutí splnit či případných důvodech pro odmítnutí poskytnutí takové informace), podstatné je toliko, že poskytnutí příslušné informace upravuje zvláštní zákon a tento tak činí komplexním způsobem[2].

Otázkou, zda lze prostřednictvím zákona o svobodném přístupu k informacím nahlížet do správního spisu, resp. uplatnit právo na pořízení (zaslání) kopie spisu, se zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j.: 7 Ans 18/2012-23. NSS v tomto rozsudku judikoval, že nahlížení účastníka řízení do spisu podle ust. § 38 správního řádu je natolik komplexně upraveným specifickým postupem poskytování informací, že je nutno je aplikovat právě (ve smyslu především) v případě, požaduje-li žadatel kompletní správní spis. V ust. § 38 správního řádu je upraven jak okruh osob, jimž takové právo svědčí (odst. 1, 2), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení" do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je přezkoumatelné ve správním soudnictví. K výše citovanému rozsudku je navíc na místě poznamenat, že k tomuto závěru soud došel v případě, kdy žadatelem byl taktéž přímo účastník a žádal taktéž o poskytnutí kompletního správního spisu, tedy lze tuto judikaturu nepochybně vztáhnout také na nyní řešený případ[3]. Ke stejnému závěru dospěl Nejvyšší správní soudu také ve svém dřívějším rozhodnutí ze dne 13. 08. 2008, č. j.: 2 As 38/2007-78, ve kterém judikoval, že: *„nahlížení účastníka řízení do spisu podle § 38 správního řádu z roku 2004 je natolik komplexně upraveným specifickým postupem poskytování informací, že je subsumovatelné pod § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, z něhož plyne, že zákon o svobodném přístupu k informacím se nevztahuje na poskytování informací podle zvláštního právního předpisu"*. S výše uvedenými závěry NSS, zejména s provedeným rozborem § 38, se KrÚ JmK plně ztotožňuje.

Z výše uvedeného tedy platí, že ustanovení správního řádu o nahlížení do spisu (§38 správního řádu) skutečně je komplexně upraveným specifickým postupem poskytování informací a zvláštním institutem vůči obecné úpravě poskytování informací, a proto se v případě podání žádosti, jejímž předmětem je poskytnutí informací ze spisů, zákon o svobodném poskytování informací nepoužije, když podle výše citovaného ust. § 2 odst. 3 InfZ se tento zákon mimo jiné nevztahuje na poskytování informací podle zvláštního právního předpisu. NSS se přitom ve své judikatuře dokonce výslovně zabýval situací, kdy účastník řízení požaduje kompletní správní spis, tedy situací obdobnou té nyní projednávané, a uzavřel, že takovýto postup je nutné především na obdobný případ aplikovat.

Spisy, o jejichž zaslání (resp. kopie) žadatel požádal, jsou správními spisy. Žadatel, který je v obou předmětných věcech účastníkem řízení, tak má na základě ust. § 38 odst. 1 správního řádu právo se

---

[2] Zákonodárce tímto způsobem měl zřejmě v úmyslu zachovat zvláštní režim některých specifických okruhů informací (například právě informací ze správních řízení, vzhledem k jejich primárně neveřejnému charakteru a zvýšenému dopadu předmětných informací do osobní sféry účastníků těchto řízení), jejichž poskytování již upravuje zvláštní úprava s přihlédnutím právě k jejich specifické povaze, a u nichž by postup dle obecného InfZ nebyl vhodný.

[3] Je však na místě upozornit, že podstatným závěrem výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu je především konstatování komplexnosti úpravy nahlížení do spisu dle § 38 správního řádu, jež je platné obecně. Rozbor úpravy § 38 správního řádu, na jejímž základě své argumenty NSS stavěl, totiž svědčí o její komplexnosti nezávisle na tom, zda je žadatelem účastník či nikoliv (v obou případech žádat dle této komplexní úpravy může), případně zda žádá o celý spis či pouze o jeho část (v obou případech jde o informace, jejichž poskytování upravuje zvláštní předpis).

seznámit s obsahem těchto spisů, a také právo na pořízení kopií listin z nich. Přitom je nerozhodné, že podání bylo nazváno jako žádost o informace. Nejen, že podání se v souladu s ust. § 37 odst. 1 správního řádu posuzuje dle svého skutečného obsahu a bez ohledu na označení, ale povinný subjekt de facto postupuje dle InfZ, jehož režim žadatel založil, rozhodl-li o odmítnutí těchto informací právě na základě výluky dle § 2 odst. 3 InfZ.

Na základě výše uvedeného KrÚ JmK, OD, žadatelovu žádost o informace, ve které žádá o zaslání kopií výše specifikovaných správních spisů, odmítá a odkazuje ho na ust. § 38 správního řádu, které komplexně upravuje postup poskytování informací ze správních spisů a je tak ve smyslu § 2 odst. 3 InfZ zvláštním režimem vůči obecné úpravě poskytování informací dle InfZ.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se lze dle ustanovení § 16 odst. 1 zák. č. 106/1999 Sb. a § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, odvolat ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. O odvolání rozhoduje nejblíže nadřízený správní orgán, kterým je Ministerstvo dopravy. Odvolání se podává u Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy.

Odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a dále musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Dle ust. § 82 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné.

otisk úředního razítka

KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOMORAVSKÉHO KRAJE odbor dopravy -2-

Mgr. Karel Frölich

vedoucí oddělení dopravně správních agend

odboru dopravy

Rozdělovník:

[redacted]

Počet listů rozhodnutí: 2

Počet příloh/listů příloh: 0/0